

РЕШЕНИЕ

№ 1239

гр. Пловдив, 12.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Людмила Людм. Митрева

при участието на секретаря Величка Хр. Грабчева
като разгледа докладваното от Людмила Людм. Митрева Гражданско дело № 20215330113419 по описа за 2021 година

Производството по делото е по реда на чл.422, ал.1, във вр.с чл.415, ал.1 ГПК.

Образувано е по искова молба от „Агенция за събиране на вземания“ ЕООД срещу А. А. С., с която се иска да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата в размер на 4655.43 лева – главница – неплатени месечни погасителни вноски за периода 21.06.2019 г. до 21.04.2021 г. по договор за паричен кредит № ***, сключен с „УниКредит Кънсьюмър Файненсинг“ ЕАД, вземанията по който са прехвърлени на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД с Индивидуален договор за прехвърляне на вземания от 22.07.2019 г. и 192.56 лева – обезщетение за забава за периода 22.06.2019 г. до 06.06.2021 г., ведно със законна лихва за забава от датата на подаване на заявлението в съда – 07.06.2021 г. до окончателното плащане, за които вземания е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 9350/2021 г. по описа на ПРС. Претендират се разноси за исковото и заповедното производство.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който се оспорват предявените искове. Излагат се доводи, че ищецът не е процесуално-правно легитимиран да предяви иска. Излагат се твърдения, че ответникът не е уведомен за цесията. Иска се отхвърляне на исковете. Претендират се разноси.

Пловдивският районен съд, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал. 2, вр. с чл. 12 ГПК, обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта:

Видно от приложеното ч. гр. д. № 9350/2019 г. по описа на ПРС, вземанията по настоящото производство съответстват на тези по заповедта за изпълнение. Заповедта е

връчена на длъжника, който в срок е подал възражение срещу нея. Исковете, по които е образуван настоящият процес, са предявени в едномесечния срок по чл. 415, ал.1 ГПК. Същите са допустими и подлежи на разглеждане по същество.

По същество:

Предявени са установителни иски с правна квалификация чл.422, във вр. с чл.415 ГПК, във вр. с чл.420, ал.1 ТЗ, във вр. с чл.99 ЗЗД и чл.86 ЗЗД .

За да бъдат уважени така предявените иски ищецът следва да установи наличието валидно сключен договор за заем, в това число предоставяне на заемната сума на заемателя, уговорка за заплащане на договорна възнаградителна лихва, размер и падеж на вземанията, уговорка за заплащане на застрахователна премия, размер на обезщетението за забава, сключване на договор за прехвърляне на вземането, уведомление до длъжника за прехвърлянето на вземането /от цедента или от цесионера при наличие на упълномощаване за това от цедента/. Ответникът носи насрещно доказване, при установяване на горното от ищеца, че е платил в срок главницата и договорните лихви по договора за заем.

В открито съдебно заседание, проведено на 12.01.2022 г. ответникът, чрез процесуалния си представител заяви, че не оспорва договорите за кредит.

С оглед изложеното съдът приема, че по делото е безспорно, че между А. А. С. и „УниКредит Кънсумър Файненсинг“ ЕАД е сключен договор за паричен кредит № ***, по който на ответника е отпуснат кредит в размер на 10 708.79 лева за срок на плащане до 21.04.2021 г., при фиксирана възнаградителна лихва за целия срок на договора в размер на 7156.34 лева. Същото се установява и от представения по делото договор за кредит /л.6/. Ответникът не спори, че по този договор за кредит са останали незаплатени търсените от ищеца суми за главница в размер на 4655.43 лева, представляваща вноските за периода 21.06.2019 г. до 21.04.2021 г. и обезщетение за забава върху главницата за периода 22.06.2019 г. до 12.03.2020 г. и от 15.07.2020 г. до 06.06.2021 г.

Спорно по делото е прехвърлени ли са вземанията на „УниКредит Кънсумър Файненсинг“ ЕАД по посочения договор за кредит на ищеца „Агенция за събиране на вземания“ ЕООД и съобщена ли е цесията на длъжника.

Видно от представения по делото договор за прехвърляне на вземания от 02.11.2018 г. и приложение № 1 към него /л.18 и л.80/, представени и в официално заверен препис от нотариус /л.69-80/ вземанията по процесния договор срещу ответника са цедирани на "Агенция за събиране на вземания" ЕАД. В приложение № 1 е индивидуализирано вземането, което се прехвърля по основание, посочен е номерът на договора за кредит и дата на сключване 1645363, какви вземания се прехвърлят – главница и лихва, тения размер и кое е задълженото лице. В договора за цесия е посочено, че приложение № 1 от договора е неразделна част от него /т.1.2 от договора/. Представено е пълномощно от цедента, с което се упълномощава цесионерът да изпълни задължението по чл. 99, ал. 3 ЗЗД /л. 25/. Предишният кредитор има правото да упълномощи новия кредитор да извърши съобщението до длъжника като негов пълномощник /решение № 156/30.11.2015 г., т. д. № 2639/2014 г. на II т. о. и решение № 137 от 2.06.2015 г. на ВКС по гр. д. № 5759/2014 г., III г. о. /.

В случая за съда е достатъчно, че е приложена извадка от Приложение № 1, с начална страница, страницата, в която фигурира задължението на ответника и последна страница с подписите на цедента и цесионера, които са представени и в официално заверен

препис. За нуждите на производството не е необходимо да се представят всички 28 листа от приложението, в които фигурират лични данни на други лица.

Към приложенията на исковата молба е представено уведомително писмо от за прехвърляне на вземането /л.28/ по реда на чл. 99, ал. 3 ЗЗД от цесионера до длъжника. Уведомлението, приложено към исковата молба на цесионера и достигнало до длъжника с нея, съставлява надлежно съобщаване на цесията, съгласно чл. 99, ал. 3, пр. 1 ЗЗД, с което прехвърлянето на вземането поражда действие за длъжника на основание чл. 99, ал. 4 ЗЗД. Като факт от значение за спорното право, настъпил след предявяване на иска, извършеното по този начин уведомление следва да бъде съобразено от съда по силата на чл. 235, ал. 3 ГПК при разглеждане на иска на цесионера срещу длъжника */решение № 123/24.06.2009 г. по т. д. № 12/2009 г. състав на ВКС, II т. о., решение № 3/16.04.2014 г. по т. д. № 1711/2013 г. на ВКС, I т. о. и решение № 78 от 09.07.2014 г., т. д. № 2352/2013 г. на ВКС, II т. о. /*.

С оглед изложените съображения съдът намира, че в хода на процеса по реда на чл. 235, ал. 3 ГПК ответникът е редовно уведомен за извършената цесия, уведомителното писмо съдържа конкретно посочване на правоотношението - вземанията, които са предмет на настоящото производство. Ето защо ищецът е материалноправно легитимиран да претендира всички вземания въз основа на процесния договор за кредит, тъй като последният дължи да престира на него, а не на стария кредитор. В тази връзка възраженията на ответника за ненадлежно съобщаване на цесията са неоснователни.

По отношение на претендираните вземания по договора, съдът намира следното:

По отношение на главницата

Претендира се главница в размер на 4655.43 лева, формирана от вноските с настъпил падеж от 21.06.2019 г. до 21.04.2021 г.

Изчислени от съда, ползвайки погасителния план към договора /л.7-8/ дължимите вноски за главница за този период са в размер на 4665.69 лева.

В тежест на ответника е да докаже, че ги е платил, като такова доказване не е проведено, с оглед което и предвид диспозитивното начало, искът за главница ще се уважи до търсения от ищеца размер от **4655.43 лева**.

По отношение на обезщетението за забава

По делото се установи, че ответникът се е задължил да върне предоставения кредит на разсрочени вноски. Първата просрочена вноска е с падеж на 21.06.2019 г., като ответникът изпада в забава от следващия ден – 22.06.2019 г. и така за всяка следваща вноска.

Изчислено по реда на чл.162 ГПК, с помощта на онлайн калкулатор, обезщетението за забава за просрочените вноски за периода 22.06.2019 г. до 12.03.2020 г. и от 15.07.2020 г. до 06.06.2021 г. възлиза на сума по-голяма от търсената от ищеца, като с оглед диспозитивното начало ще се уважи искът за сума в размер на **192.56 лева**. За периода 13.03.2020 г. до 14.07.2020 г. лихва за забава не се претендира от ищеца, поради което и не е начислявана.

По отговорността за разноските:

С оглед изхода на спора право на разноски се пораждат за ищеца.

От страна на ищеца са представени доказателства за направата на разноските за ДТ в размер на 96.96 лева. В исковото производство ищецът се е представлявал от юрисконсулт, от който е подадена исковата молба и уточнителните молби. В исковата молба се претендира се юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на основание чл.78, ал.8 ГПК, във вр. с чл.37 ЗПП, във вр. с чл.25, ал.1, вр. с ал.2 ЗПП на 100 лева, като взе предвид конкретната фактическа и правна сложност, проведените съдебни заседания и извършените процесуални действия. Общо разноски за исковото производство в размер на **196.96 лева**, които ще се присъдят изцяло, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

В заповедното производство ищецът е направил разноски както следва – 96.96 лева – държавна такса и 50 лева – юрисконсултско възнаграждение, общо **146.96 лева**, които ще се присъдят изцяло, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

Така мотивиран, Пловдивският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че А. А. С., ЕГН *****, с адрес: *** **ДЪЛЖИ** на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, ЕИК 203670940, със седалище и адрес на управление: град София, бул. „Д-р Петър Дертлиев“ № 25, офис – сграда Лабиринт, ет.2, офис 4, представлявано от Н. Т. С. и М. Д. Д. – и. д. сумата в размер на **4655.43 лева** – сбор от неплатени месечни погасителни вноски за главница за периода 21.06.2019 г. до 21.04.2021 г. по договор за паричен кредит № ***, сключен с „УниКредит Кънсьюмър Файненсинг“ ЕАД, вземанията по които са прехвърлени на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД с Индивидуален договор за прехвърляне на вземания от 22.07.2019 г. и Приложение № 1 към него от 22.07.2019 г., както и сума в размер на **192.56 лева** – обезщетение за забава за периода 22.06.2019 г. до 06.06.2021 г., ведно със **законна лихва** за забава от датата на подаване на заявлението в съда – 07.06.2021 г. до окончателното плащане, за които вземания е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 9350/2021 г. по описа на ПРС

ОСЪЖДА А. А. С., ЕГН *****, с адрес: *** **ДА ЗАПЛАТИ** на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, ЕИК 203670940, със седалище и адрес на управление: град София, бул. „Д-р Петър Дертлиев“ № 25, офис – сграда Лабиринт, ет.2, офис 4, представлявано от Н. Т. С. и М. Д. Д. – и. д., на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата в размер на **196.96 лева** – разноски в исковото производство и сумата в размер на **146.96 лева** – разноски по ч.гр.д. № 9350/2021 г. на ПРС.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Пловдивския окръжен съд.

Препис от решението да се връчи на страните.

След стабилизиране на решението заповедното дело да се върне на състава.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/П/_____